

அவர்கள் அவனைப் பார்த்து சிரிக்கத்
தொடங்கினபோது, அவன் அதை
நீறுத்தியிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்?

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: கிரியைகளில்லாத விசுவாசம்
செத்ததாயிருக்கிறது, ஆகஸ்டு 22, 1950, கூடார
 கூட்டம், கிளிவ்லாண்ட், ஓஹியோ, அமெரிக்கா

இப்பொழுது சற்று பொறுங்கள். அவர்கள் ஜெப வரிசையை அழைக்கப் போகையில், ஹூஸ்டன், டெக்ஸாஸில் உள்ள ஒரு சிறிய மனிதர் சமீபத்தில் இந்த மேடையினூடாகக் கடந்து சென்றார். அவர்... நாங்கள் ஒரு (ஜெப) வரிசையைக் கொண்டிருந்தோம், நாம் கடந்த இரவில் செய்தது போன்று, அதனுடாக வந்து கொண்டிருந்து, “தேவன் உம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக” என்று கூறி, ஒரு சிறு ஜெபத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் அதனுடாகக் கடந்து சென்றார், அவர்-அவர் இவ்விதமாக வெட்டியிழுத்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு அதனுடாகக் கடந்து போய் விட்டார்.

அங்கே கீழே, ஒரு மெதுவான வரிசையில் ஒரு பெண்மணி இருந்தாள், அவள் ஒரு குரல்வளை சுரப்பியில் ஏற்படும் வீக்கத்திலிருந்து (goiter) சுகமடைந்தாள். அவள் ஒரு குடையை வைத்திருந்து, தெருவில் மேலும் கீழும் நடந்தவாறு,

பலமாகக் கத்திக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருந்தாள்.

49. சிறு மனிதர் அருகில் கடந்து சென்றார். நான், “என்னுடைய சகோதரனே, தேவன் உம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக, நீர் விசுவாசிக்கிறீரா?” என்று கேட்டேன்.

அவர், “என்னுடைய முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசிக்கிறேன்” என்றார்.

நான், “இப்பொழுது வீட்டிற்குச் செல்லும்... உம்முடைய விசுவாசம் உம்மை சுகமாக்கும்” என்று கூறினேன், (அவர்) இவ்விதமாக தொடர்ந்து அருகே கடந்து போய் விட்டார். இதோ அவர் வரிசையில் திரும்பவும் வந்தார். அவர், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, நான் சுகமடைந்து விட்டேன் என்று நீர்-நீர்-நீர் என்னிடம் கூறினீர். நான் இன்னும் திடீர் ஆட்டம் கொண்டவனாகத்தானே இருக்கிறேன்” என்றார்.

நான், “சகோதரனே, நீர் என்னை விசுவாசிப்பதாகச் சொன்னீரே” என்றேன்.

அவரும், “நான் விசுவாசிக்கிறேன்” என்றார்.

நான், “நீர் அதைப்போன்று நடிக்க வேண்டாம். நான் என்ன கூறினேனோ அதை நீர் விசுவாசிக்க வேண்டும்” என்றேன்.

அவர், “நல்லது, நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன்” என்றார்.

நான், “நல்லது, நீர் ஏன் திரும்பி வந்து, நீர் சுகமடையவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்? அது எவ்வளவு எளிது என்று பார்?” என்றேன்.

அவர், “நல்லது, சகோதரன் பிரன்ஹாமே, அப்படியானால் நான் சுகமடைந்து விட்டேனா?” என்று கேட்டார்.

நான், “ஆம், ஐயா. நீங்கள் சுகமடைந்து விட்டீர்கள் என்று நீர் விசுவாசிக்கிறபடியே. அவர் என்னுடைய ஜெபத்தைக் கேட்டுவிட்டார் என்று விசுவாசிக்கிறீரா? நான் ஜெபிக்கும்போது, உத்தமமாயிருந்து, ஜனங்கள் என்னை நம்பும்படி செய்தால், ஜெபத்திற்கு முன்பாக எதுவும் நிற்காது என்று அவர் என்னிடம் சொன்னாரே. நீர் அதை விசுவாசிக்கிறீரா?” என்றேன்.

“ஆம், ஐயா. நான் அதை என்னுடைய முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசிக்கிறேன்” என்றார்.

நான், “தொடர்ந்து போய்க்கொண்டேயிரு” என்றேன்.

அவர், “சரி” என்று சொல்லிவிட்டு, அங்கிருந்து போகத் துவங்கினார். ஒரு சில நிமிடங்களில், இதோ அவர் வரிசையினூடாகத் திரும்பி வந்து, “எனக்கு இது இன்னும் நிற்கவில்லையே, சகோதரன் பிரன்ஹாமே” என்றார்.

நான், **“நல்லது இப்பொழுது, இதோ பார். இப்பொழுது உனக்கு எப்போது நிற்கும் என்பதைக் குறித்து நான் பேசிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒரு வாரத்திற்கு உனக்கு நிற்காமல் இருக்கலாம், அல்லது பத்து நாட்களுக்கோ, அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கோ, அல்லது நான்கு மாதங்களுக்கோ, அல்லது இரண்டு வருடங்களுக்கோ உனக்கு நிற்காமல் இருக்கலாம். ஆபிரகாம் அவனுடையதின் பேரில் இருபத்தைந்து வருடங்கள் காத்திருந்தான்”** என்று கூறினேன். பாருங்கள்? அது சரிதானா? வேதப்பூர்வமாக அதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான்,

“நான் உன்னிடம் கூறினதை நீ விசுவாசி” என்று கூறினேன்.

அவர், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, எனக்கு இது புரியவில்லையே” என்றார்.

நான், “சகோதரனே, நான் சத்தியத்தையே கூறினேன் என்று அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிற தேவனுடைய தூதனானவர் தான் இதையும் என்னிடம் கூறினார். ஜனங்கள் என்னை நம்பும்படி என்னால் செய்து, உத்தமமாக இருக்க முடியுமானால், நான் ஜெபிக்கும்போது...” என்றேன்.

“ஓ, எனக்கு அது புரிகிறது. நீர் என்ன கூற வருகிறீர் என்பது எனக்குப் புரிகிறது.” “நான்-நான்-**நான் ஏற்கனவே சுகமடைந்து விட்டேன், நான் அது நிற்பதற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்**” என்றார்.

நான், “அதுதான் சரி” என்றேன்.

“சரி” என்று கூறிவிட்டு, “நான் சுகமானேன்” என்று கூறினார். அப்படியே தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தார், உங்களுக்குத் தெரியும்,

தொடர்ந்து, “தேவனுக்குத் துதி உண்டாவதாக, நான் சுகமடைந்து விட்டேன்” என்றார்.

50. ஏறக்குறைய ஒரு மாதம், அல்லது இரண்டு மாதம் கழித்து, ஒருக்கால் ஏறக்குறைய நிச்சயமாக ஆறு வாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லுவேன், நான் வேறொரு கூட்டத்தில் இருந்தேன். ஒரு ஒலிபரப்பை விட்டு, ஸ்டுடியோவை விட்டு வெளியே வந்தேன், அது அந்த அரங்கத்தில் இருந்தது, நான் அங்கே வெளியே நடந்து சென்றேன், மேலும் ஒரு தொலைபேசி... வாயில் காப்போன் அங்கே நின்று கொண்டிருந்து, “உமக்கு-உமக்கு தொலைபேசி அழைப்பு வந்திருக்கிறது. அது இந்தியானாவிலிருந்து, உம்முடைய சொந்த வீட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறது” என்றார்.

நல்லது, அது ஜெபர்ஸன்வில் என்பதற்குப் பதிலாக அங்கேயிருந்த இந்தியானாபோலிஸில் இருக்கும்படி நேரிட்டது. ஒரு சீமாட்டி, “நீர் ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவரா?” என்று கேட்டாள்.

நான், “இல்லை, பெருமாட்டியே. நான் சகோதரன் பிரன்ஹாம்” என்றேன்.

அவள், “நல்லது, அதோ பாரும், நான் ஒரு...ஐக் கொண்டிருந்தேன். நான் இங்கே இந்தியானாபோலிஸிலிருந்து, இந்தியானாவிலிருந்து வருகிறேன். ஒவ்வொரு வருடமும் என்னுடைய

சகோதரியோடு ஹூஸ்டனில் தன்னுடைய விடுமுறைக்காக போய் தங்கும் ஒரு-ஒரு மகன் எனக்கு இருந்தான். அவனுக்கு முடக்கு வாதம் இருந்தது. அவன் ஒரு குழந்தையாக இருந்த போதே, அவன் விழுந்து, ஒருவித காயமடைந்தான். அவனுக்கு வருடக்கணக்காக முடக்குவாதம் இருந்தது. ஒருசில வாரங்களுக்கு முன்னால், அவன் இங்கே வீட்டிற்கு வந்து, ஏதோவொரு தெய்வீக சுகமளிப்பவர் அவனைச் சுகப்படுத்தி விட்டதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தான். அவன் அப்படியே இங்கே சுற்றிலும் சென்று, **‘கர்த்தருக்குத் துதி உண்டாவதாக, அவர் சுகப்படுத்தி விட்டார்’** என்று உரக்க கத்திக் கொண்டிருந்தான், மற்றும் அதைப்போன்ற மற்ற எல்லாவற்றையும் செய்தான். அவன் மொத்த சுற்றுப்புறத்தாரையும் மிகவும் நிலைக்குலையப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான். ஏன், அங்கே அந்தப் பையனில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. அவன்... நாங்கள் அவனிடம் கூறினோம், இப்பொழுது, நாங்கள் கிறிஸ்தவ ஜனங்கள்” என்றாள்.

அவன், “ஆனால் அம்மா, குருடான ஜனங்கள் காண்பதையும், செவிடான ஜனங்கள் கேட்பதையும், முடவர்கள் நடந்து செல்வதையும் நான்-நான் பார்த்தேன். அந்த வரிசையினூடாக

கடந்து சென்றபோது, நான் சுகமடைந்து விட்டேன் என்று விசுவாசிக்கும்படி அவர் என்னிடம் கூறினார். தூதனானவர் அதை அவரிடம் கூறினதாக அவர் சொன்னார். சரியாக இருக்கிற மற்ற காரியங்களின் பேரில் தூதனானவர் அவரிடம் என்ன சொன்னாரோ அது சரியாகவே இருக்கிறது. நானும் சுகமடைந்து விட்டேன். நான் வித்தியாசமான எதையும் கூறும்படி யாருமே செய்யப்போவதில்லை. நான் சரியாக அதனோடு நிற்கப் போகிறேன்” என்றான். அவன் அப்படியே தொடர்ந்து போய்க்கொண்டிருந்தான்.

51. அவள், “அவன் அநேக வாரங்களாக அவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். **அவன் வந்து, ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து, ‘நல்லது, என்னைச் சுகப்படுத்தினற்காக தேவனுக்கு நன்றி’** என்று கூறிவிட்டு, அவனால் எவ்வளவு கடுமையாக நடுங்க முடியுமோ அவ்வளவு கடுமையாக ஆடிக்கொண்டிருப்பான்” என்றாள்.

“ஐனங்கள்... ஏன், அவன் நிந்திக்கப்பட்டான். அண்டை வீட்டுக்காரர்கள் அவனைப் பார்த்து சிரித்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும், ‘நல்லது, அவன் சுகமடைந்து விட்டதாக நினைக்கிறேன். அதோ அவன் போகிறான். அவன்

ஆடிக்கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள். இப்பொழுது, யாரோ ஒருவர் இதைப்போன்ற யாரோ ஒருவரை ஏமாற்றுவது என்பது ஒரு அவமானமாக இல்லையா?’ அதைப்போன்று (கூறினார்கள்). ‘இது ஒரு அவமானமாக இல்லையா?’ என்று அண்டை வீட்டார் கூறினார்கள். ‘நல்லது, அந்தப் பையனிடம் அதைக் கூறினதற்காக, அந்தப் பேர்வழியை கைதுசெய்து, நாட்டைவிட்டே துரத்த வேண்டும்’ என்று அதைப் போன்று கூறினார்கள்” என்றாள்.

52. நான் சத்தியத்தைக் கூறியிருந்தால், அது அவ்விதமே இருக்க வேண்டும். அது சரியே. ஆனால் அது சத்தியம் தான். எனவே அது தொடர்ந்து போய்க்கொண்டேயிருந்தது. அவள், “அவன்...” என்றாள். அவன் இரண்டாவது முறை திரும்பி வந்தபோது (நான் உங்களிடம் கூற மறந்துவிட்டேன்), அவன், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, நீர் என்னைச் சுகப்படுத்துவீரானால், நான் சரியாக இப்பொழுதே நூறு டாலர்கள் தொகையை உமக்குத் தருவேன்” என்றான்.

அதற்கு நான், “நீர் எனக்கு பத்து லட்சம் டாலர்கள் கொடுத்தாலும், என்னால் உன்னைச் சுகப்படுத்த முடியாது” என்று கூறினேன்.

அதன்பிறகு அவன், “முன்கழுத்துக் கழலையை உடைய அந்த ஸ்திரீயைக் குறித்து என்ன?” என்று கேட்டான்.

நான், “சகோதரனே, கிறிஸ்துவிலுள்ள அவளுடைய விசுவாசம் தான் அவளைச் சுகப்படுத்தினது” என்றேன்.

எனவே அவள், “நல்லது இப்பொழுது. அவன் அதைச் செய்து கொண்டிருந்தான்” என்றாள். அவன், “கடந்த சனிக்கிழமை... சென்ற வெள்ளிக்கிழமை மாலையில், பிற்பகல் (என்று நினைக்கிறேன்) அவன் உள்ளே வந்தான். ஆனால் வெளியே தேசத்திலிருந்து வந்த எங்கள்-எங்கள் நண்பர்களில் ஒருவர் எங்களைக் காண வந்தார், அவன் உள்ளே வந்து, ஆடிக்கொண்டே (வெட்டி இழுத்தவண்ணமே) இருந்து, நாற்காலியில் உட்கார்ந்து, ‘என்னைச் சுகப்படுத்தினதற்காக கர்த்தருக்கு துதி உண்டாவதாக’ என்றான்” என்று கூறினாள்.

“நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த என்னுடைய உறவினர், ‘அவனுக்கு என்ன காரியம்’ என்றார்” என்று கூறினாள்.

“ஓ,” “அவன் அங்கே சென்றான், ஏதோவொரு பிரசங்கியார் அவனைப் பிடித்து, அவனை முழுவதும் உணர்ச்சிவசப்படுத்தி (worked up), அவன் சுகமடைந்து விட்டதாக அவனிடம் கூறினார். அதுமுதற்கொண்டு, இவன் இவ்விதமாக நடந்து கொள்கிறான். அவன்... பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்” என்றாள்.

அவன், “நல்லது, நான்-நான் சுகமடைந்து விட்டேன். நான்...” என்றான்.

“ஓ,” அவள் சொன்னாள்... அவனைப் பார்த்து சிரிக்க வேண்டியிருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே அதன்பிறகு, அவன் அவ்வாறு சொல்லுவதை நிறுத்தும்படிக்கு தாயார் அவனைப் பார்த்து சிரிக்க வேண்டியிருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும். “அது ஒரு நிந்தையைக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தது” என்றாள்.

கிறிஸ்து எதற்காக எல்வாரியில்
மரித்தாரோ அதற்காக சாட்சிகூறுவது ஒரு
நிந்தையை ஒருபோதும் கொண்டுவரவே
வராது. இல்லை, ஐயா. அவர்
கல்வாரியில் மரித்தபோதே அவர்
ஒவ்வொரு நபரையும் சுகப்படுத்தி விட்டார்.

அவர் அதைச் செய்து விட்டார். அது சரியே.
நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

53. அதன்பிறகு இந்த... நல்லது, அவள்,
“அவன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான்.
அவன் அவ்விதமாக
ஆழக்கொண்டுதான் இருந்தான்,
தொடர்ந்து ஆழக்கொண்டேயிருந்தான்.
அவன் அழுது கொண்டிருக்க
வேண்டியிருந்தது. நாங்கள் அவனைப்
பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தோம்”
என்றாள்.

தொடர்ந்து அவள், “அப்போது
திடீரென்று, அவன் தன்னுடைய காலில்
குதித்தான், அவனால் எவ்வளவு
கூடுமோ அவ்வளவு அந்த நடுக்கம்
நின்று, ஆடுவது நின்றுவிட்டது.
இப்பொழுது, நான் சுகமடைந்து
விட்டேன்” என்றான். அது சரியே. தேவனே
அவனிடம் விஜயம் செய்திருந்தார்.

அவள், “சங்கை பிரன்ஹாமே அவர்களே,
நாங்கள் அவனை ஒரு நாற்காலியில் இருத்தி,

**அதை நிச்சயப்படுத்தும்படிக்கு
மணிநேரங்களாக அங்கேயே
அவனை இருத்தினோம், அவனுக்கு
சற்றும் நடுக்கம் இல்லவேயில்லை.**

நாங்கள் அவனை எங்கள் சபைக்கு, மிகவும் பிரபலமான ஒரு பாப்டிஸ்டு சபைக்கு அழைத்துச் சென்றோம்” என்றாள். அது இங்கிருந்து சரியாக இதினூடாக ஒலிபரப்பப்படுகிறது. தொடர்ந்து அவள், “நாங்கள் அவனை சபைக்கு அழைத்துச் சென்றோம், அந்த மேய்ப்பர் அவனை உற்றுப்பார்த்துவிட்டு, ‘அங்கே எந்த...?... அது உண்மைதான்’ என்று கூறினார். அதன்பிறகு நாங்கள் அவனை மருத்துவரிடம் அழைத்துச் சென்றோம். அவரும், ‘அங்கே எந்தத் தவறும் இல்லை’ என்று கூறினார். இப்பொழுது, இது ஞாயிற்றுக்கிழமை, அவன் இன்னும்...?...” என்றாள்.

“ஏன், நான் சுகமடைந்து விட்டேன் என்று நான் உம்மிடம் கூறினேன்.” ...?...

அவள், “இப்பொழுது, உமக்கு நூறு டாலர்கள் (தருவதாக) அவன் வாக்குப்பண்ணியிருந்தான், அதை எங்கே அனுப்ப வேண்டுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்” என்றாள்.

அதற்கு நான், “ஓ, சகோதரியே... அவன் ஒரு பணக்காரனாக இருந்தால், அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு என்ன செய்வது என்றே அறியாமல் இருக்கும் அளவுக்கு அதிக பணம் அவனிடம் இருக்கும். தெருவில் சென்று, அவன் முதலாவது காணும் கந்தை துணி அணிந்திருக்கும் சிறு பிள்ளைக்காக, அவன் உள்ளே சென்று, அந்தப் பிள்ளைக்கு நிறைய துணிகளை வாங்கிக்கொடு, அந்தக் குழந்தைக்கு அதை, ஏதோவொன்றைக் கொடு. அவர் சுகம் கொடுத்ததற்காக, தேவனுக்கு துதியை செலுத்து” என்றேன், (அது சரியே.)

54. இப்பொழுது, அது என்னவாக இருந்தது...
**அவர்கள் அவனைப் பார்த்து சிரிக்கத்
தொடங்கினபோது, அவன் அதை
நிறுத்தியிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்?
நீங்கள் சரியாக அதனோடு
தரித்திருங்கள்... நீங்கள் அதை
விசுவாசிப்பீர்களானால், சரியாக
அங்கேயே தரித்திருங்கள், நீங்கள்
தரித்திருப்பதை நிறுத்தி விடாதீர்கள். சரியாக
அங்கேயே தரித்திருங்கள், அப்பொழுது
தேவன் அதைச் சரியாக ஆக்குவார்.**